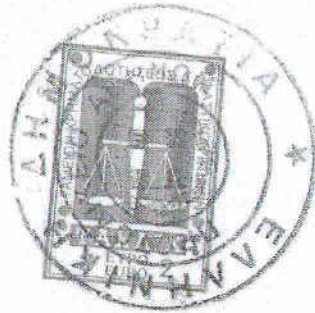


ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ
ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΚΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ



Αριθμός: 6827 /2018

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Συγκροτήθηκε από τη Δικαστή, , Πρωτοδίκη, την οποία όρισε ο Πρόεδρος του Τριμελούς Συμβουλίου Διοικήσεως του Πρωτοδικείου Αθηνών και τη Γραμματέα, .

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του, την 5^η Οκτωβρίου 2017, για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

Του ενάγοντος: Σταματίου Πουλή του Κυριάκου, κατοίκου
(ΑΦΜ . - Δ.Ο.Υ.), ο οποίος παραστάθηκε μετά του πληρεξουσίου δικηγόρου του, Σπυρίδωνος Ρομποτή (ΑΜ ΔΣΑ).

Του εναγομένου: Παύλου Πολάκη του Πέτρου, κατοίκου Αθηνών, οδός , ο οποίος δεν εμφανίσθηκε, ούτε εκπροσωπήθηκε από πληρεξούσιο δικηγόρο.

Ο ενάγων ζητεί να γίνει δεκτή η από 15-6-2017 αγωγή του, που κατατέθηκε στη Γραμματεία αυτού του Δικαστηρίου με αριθμό κατάθεσης 562608/6873/25-7-2017, προσδιορίστηκε για την αναφερόμενη στην αρχή της παρούσας δικάσιμο και γράφτηκε στο πινάκιο.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης, ο πληρεξούσιος δικηγόρος του ενάγοντος ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα πρακτικά και στις έγγραφες προτάσεις του.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Με τις διατάξεις των άρθρων 271 και 272 ΚΠολΔ, όπως το πρώτο αντικαταστάθηκε με το άρθρο 29 του ν. 3994/2011 (ΦΕΚ Α' 165/25-7-2011) και το δεύτερο τέθηκε στη θέση του καταργηθέντος άρθρου 272 με το άρθρο 30 του ίδιου ν. 3994/2011, οι οποίες ισχύουν από τη δημοσίευση του ν. 3994/2011 στην Εφημερίδα της Κυβέρνησης (ΦΕΚ Α' 165/25-7-2011), προσδιορίζονται οι συνέπειες της ερημοδικίας αναλόγως της δικονομικής θέσης εκάστου των διαδίκων. Συγκεκριμένα, αν δεν εμφανισθεί στη δίκη κάποιος διάδικος, το δικαστήριο οφείλει, κατά τα ως άνω άρθρα, όπως ισχύουν, να ερευνήσει ποιος επισπεύδει τη συζήτηση και αν ο απολιπόμενος κλητεύθηκε νομίμως ή κλήτευσε νομίμως τον αντίδικό του προς συζήτηση της υπόθεσης. Αν βεβαιωθεί ότι δεν έγινε νόμιμη κλήτευση, κηρύσσει απαράδεκτη τη συζήτηση, αλλιώς δικάζει ερήμην τον απολιπόμενο και αν αυτός είναι ο εναγόμενος, τότε αυτός θεωρείται ότι ομολογεί τους πραγματικούς ισχυρισμούς του ενάγοντος και η αγωγή γίνεται δεκτή, εφόσον κριθεί παραδεκτή και νόμω βάσιμη και δεν υπάρχει ένσταση εξεταστέα αυτεπαγγέλτως. Από το συνδυασμό δε των διατάξεων των άρθρων 271-272 ΚΠολΔ με εκείνη του άρθρου 591 παρ. 1 ΚΠολΔ, όπως τούτο αντικαταστάθηκε από το άρθρο 1 άρθρο τέταρτο ν. 4335/2015 (ΦΕΚ Α/87/23-7-2015, έναρξη ισχύος 1-1-2016), που προβλέπει ότι τα άρθρα 1 έως 590 ΚΠολΔ εφαρμόζονται και στις ειδικές διαδικασίες, εκτός αν αντιβαίνουν προς τις ειδικές διατάξεις των διαδικασιών αυτών, προκύπτει ότι οι παραπάνω κανόνες των άρθρων 271-272 ΚΠολΔ εφαρμόζονται και στις υποθέσεις που υπάγονται στην ειδική διαδικασία των περιουσιακών διαφορών (άρθρο 614 ΚΠολΔ, όπως αυτό αντικαταστάθηκε από το άρθρο 1 άρθρο τέταρτο ν. 4335/2015- ΦΕΚ Α/87/23-7-2015, έναρξη ισχύος 1-1-2016), πλην εκείνων των εργατικών διαφορών (621 επ. ΚΠολΔ), για τις οποίες ισχύει η ειδικότερη διάταξη του άρθρου 621 παρ. 2 εδ. β ΚΠολΔ, που ορίζει ότι στις διαφορές που αναφέρονται στην παρ. 1 του ίδιου άρθρου, αν κατά τη συζήτηση στο ακροατήριο δεν εμφανιστεί κάποιος διάδικος ή εμφανιστεί και δεν λάβει νόμιμα μέρος στη συζήτηση, η διαδικασία προχωρεί σαν να ήταν παρόντες όλοι οι διάδικοι. Επομένως και σύμφωνα με τα ανωτέρω, οι διατάξεις των άρθρων 271 και 272 ΚΠολΔ έχουν εφαρμογή και στις αγωγές που ασκήθηκαν μετά την 1-1-2016 και αφορούν διαφορές από αποζημιώσεις οποιασδήποτε μορφής περιουσιακής ζημιάς ή ηθικής βλάβης που προκλήθηκε διά του τύπου ή με ραδιοφωνικές ή τηλεοπτικές εκπομπές ή





μέσω διαδικτύου και γενικά μέσω κάθε άλλου σύγχρονου μέσου διάδοσης πληροφοριών και ειδήσεων, καθώς και συναφείς προς αυτές αξιώσεις προστασίας της προσωπικότητας των προσβληθέντων (άρθρο 614 παρ. 7 ΚΠολΔ), μη εφαρμοζόμενης, ως εκ τούτου, της διάταξης του άρθρου μόνου παρ. 4 ν. 1178/1981, που ορίζει ότι οι κατά το άρθρο αυτό απαιτήσεις, εφόσον δεν προβλέπεται ειδικότερη ρύθμιση στον ως άνω νόμο, εκδικάζονται κατά τη διαδικασία των άρθρων 663 επ. ΚΠολΔ, οι οποίες με την εισαγωγή του ν. 4335/2015 έχουν πλέον σιωπηρώς καταργηθεί (βλ. Μακρίδου/Απαλλαγάκη/Διαμαντόπουλος, Πολιτική Δικονομία, εκδ. Σάκκουλα 2016, σελ. 13, 14). Στην προκείμενη περίπτωση από τη με αριθμ. 8.065Γ' /4-8-2017 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή της περιφέρειας του Εφετείου Πειραιώς, Ηλία Καλάκου, που επικαλείται και προσκομίζει ο ενάγων, προκύπτει ότι ακριβές επικυρωμένο αντίγραφο της υπό κρίση αγωγής, με κλήση προς εμφάνιση για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας, επιδόθηκε νομίμως και εμπροθέσμως προς τον εναγόμενο (άρθρ. 122, 123, 124, 125 και 129 παρ. 1 ΚΠολΔ). Ωστόσο, κατά τη συζήτηση της υπόθεσης στην προκείμενη δικάσιμο και κατά την εκφώνησή της από τη σειρά του πινακίου αυτής, ο εναγόμενος δεν παραστάθηκε στο Δικαστήριο ούτε εκπροσωπήθηκε από πληρεξούσιο δικηγόρο και συνεπώς, σύμφωνα με τα αναφερόμενα στην ανωτέρω μείζονα σκέψη, δικάζεται ερήμην.

Κατά τη διάταξη του άρθρου 57 ΑΚ, όποιος προσβάλλεται παράνομα στην προσωπικότητά του, νοούμενη ως το προστατευόμενο από το Σύνταγμα (άρθρα 2 παρ. 1 και 5 παρ. 1, 2) σύνολο των αξιών που απαρτίζουν την ουσία του ανθρώπου, έχει δικαίωμα να απαιτήσει να αρθεί η προσβολή και να μην επαναληφθεί στο μέλλον, ενώ κατά τη διάταξη του άρθρου 59 ΑΚ, σε περίπτωση που η παράνομη προσβολή της προσωπικότητας υπήρξε και υπαίτια, το Δικαστήριο μπορεί επιπλέον να καταδικάσει τον προσβολέα να ικανοποιήσει την ηθική βλάβη του προσβληθέντος, ιδίως με την πληρωμή χρηματικού ποσού, ή με δημοσίευμα ή με οτιδήποτε επιβάλλεται από τις περιστάσεις. Από τις ανωτέρω, δε, διατάξεις προκύπτει ότι καθιερώνεται αντικειμενική ευθύνη του προσβάλλοντος, μόνον ως προς την αξίωση άρσης της προσβολής και παράλειψής της στο μέλλον, ενώ για την αποκατάσταση της ηθικής βλάβης, με την επιδίκαση ορισμένου χρηματικού ποσού, με δημοσίευμα ή με οποιοδήποτε άλλο μέσο κρίνεται αναγκαίο και πρόσφορο κατά τις περιστάσεις, απαιτείται και το στοιχείο της υπαιτιότητας. Προσβολή, δε, της προσωπικότητας δημιουργείται με οποιαδήποτε πράξη ή παράλειψη τρίτου, με την οποία διαταράσσεται η κατάσταση που υπάρχει σε μία ή περισσότερες εκδηλώσεις της σωματικής, ψυχικής, πνευματικής και κοινωνικής ατομικότητας του βλαπτομένου κατά τη στιγμή της προσβολής. Έτσι, προσβολή προσωπικότητας συνιστούν, πλην



άλλων, και πράξεις, που περιέχουν ονειδισμό ή αμφισβήτηση της προσωπικής και επαγγελματικής προσωπικότητας ορισμένου προσώπου, ακόμη και αν αυτές το καθιστούν απλώς ύποπτο, ότι μετέρχεται ανέντιμες μεθόδους κατά την ενάσκηση των καθηκόντων του, ή άλλων εκφάνσεων της ζωής του. Η προσβολή είναι παράνομη όταν η επέμβαση στην προσωπικότητα του άλλου δεν είναι επιτρεπτή από το δίκαιο ή γίνεται σε ενάσκηση δικαιώματος, το οποίο, όμως, είναι από απόψεως έννομης τάξης μικρότερης σπουδαιότητας, είτε ασκείται καταχρηστικά. Ενόψει, δε, της σύγκρουσης των προστατευόμενων αγαθών προς τα προστατευόμενα αγαθά της προσωπικότητας των άλλων ή προς το συμφέρον της ολότητας, θα πρέπει να αξιολογούνται και να σταθμίζονται στη συγκεκριμένη περίπτωση τα συγκρινόμενα έννομα αγαθά και συμφέροντα για τη διακρίβωση της ύπαρξης προσβολής του δικαιώματος επί της προσωπικότητας και του παρανόμου χαρακτήρα της. Εξάλλου, η προσβολή της προσωπικότητας μπορεί να προέλθει και από ποινικά κολάσιμη πράξη, όπως εξύβριση, απλή δυσφήμιση ή συκοφαντική δυσφήμιση, που προβλέπονται και τιμωρούνται από τις διατάξεις των άρθρων 361, 362 και 363 ΠΚ. Ειδικότερα, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 362 και 363 ΠΚ, όποιος με οποιονδήποτε τρόπο ενώπιον τρίτου ισχυρίζεται ή διαδίδει για κάποιον άλλον γεγονός που μπορεί να βλάψει την τιμή ή την υπόληψή του, διαπράττει το έγκλημα της δυσφήμισης, και αν το γεγονός αυτό είναι ψευδές και ο υπαίτιος γνώριζε ότι τούτο είναι ψευδές, τότε διαπράττει το έγκλημα της συκοφαντικής δυσφήμισης. Έτσι, για τη στοιχειοθέτηση της αντικειμενικής υπόστασης αμφοτέρων των ως άνω εγκλημάτων απαιτείται ισχυρισμός ή διάδοση από τον υπαίτιο, με οποιονδήποτε τρόπο και μέσο ενώπιον τρίτου, για κάποιον άλλο γεγονότος που θα μπορούσε να βλάψει την τιμή ή την υπόληψή του, ενώ στην περίπτωση της συκοφαντικής δυσφήμισης το γεγονός απαιτείται να είναι ψευδές και ο υπαίτιος να γνώριζε την αναληθειά του. Ως ισχυρισμός θεωρείται η ανακοίνωση προερχόμενη ή εξ ίδιας πεποιθήσεως ή γνώμης ή εκ μεταδόσεως από τρίτο πρόσωπο. Αντίθετα, διάδοση υφίσταται, όταν λαμβάνει χώρα μετάδοση της από άλλον γενομένης ανακοίνωσης. Ο ισχυρισμός ή η διάδοση επιβάλλεται να γίνεται ενώπιον τρίτου. Αυτό το οποίο αξιολογείται είναι το γεγονός, δηλαδή οποιοδήποτε συμβάν του εξωτερικού κόσμου, αναγόμενο στο παρόν ή παρελθόν, υποπίπτον στις αισθήσεις και δυνάμενο να αποδειχθεί. Αντικείμενο προσβολής είναι η τιμή και η υπόληψη του φυσικού προσώπου. Ο Νόμος θεωρεί ως προστατευόμενο αγαθό την τιμή ή την υπόληψη του προσώπου, το οποίο είναι μέλος μιας οργανωμένης κοινωνίας και κινείται στο πλαίσιο της συναλλακτικής ευθύτητας. Η τιμή του προσώπου θεμελιώνεται επί της ηθικής αξίας, η οποία πηγή έχει την ατομικότητα και εκδηλώνεται με πράξεις ή παραλείψεις. Δεν αποκλείεται στην έννοια του γεγονότος να υπαχθούν η έκφραση



γνώμης ή αξιολογικής κρίσης, ακόμη δε και χαρακτηρισμός, οσάκις αμέσως ή εμμέσως υποκρύπτονται συμβάντα και αντικειμενικά εκδηλωτικά στοιχεία, τα οποία στη συγκεκριμένη περίπτωση συνιστούν προσβολή της προσωπικότητας, δηλαδή μόνον όταν συνδέονται και σχετίζονται με το γεγονός κατά τέτοιο τρόπο, ώστε ουσιαστικώς να προσδιορίζουν την ποσοτική και ποιοτική του βαρύτητα, άλλως μπορεί να αποτελούν εξύβριση κατά τη διάταξη του άρθρου 361 ΠΚ (περί όλων των ανωτέρω, βλ. ενδεικτικά ΑΠ 456/2014, ΑΠ 531/2014, ΑΠ 931/2014, ΑΠ 1230/2014, ΑΠ 471/2013, ΑΠ 882/2013, ΑΠ 109/2012, ΑΠ 500/2012, ΑΠ 285/2012, ΑΠ 967/2011, ΑΠ 179/2011, ΑΠ 387/2005, ΠΠΑ 1765/2015 δημ. ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Περαιτέρω, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 614 περ. 7 ΚΠολΔ, κατά την ειδική διαδικασία των περιουσιακών διαφορών δικάζονται από το καθ' ύλην αρμόδιο Δικαστήριο, οι κάθε φύσεως διαφορές που αφορούν σε αποζημιώσεις οποιασδήποτε μορφής περιουσιακής ζημίας ή ηθικής βλάβης, που προκλήθηκε δια του τύπου ή με ραδιοφωνικές ή τηλεοπτικές εκπομπές, ή μέσω διαδικτύου και γενικά κάθε άλλο σύγχρονο μέσο διάδοσης πληροφοριών και ειδήσεων όπως και οι συναφείς προς αυτές αξιώσεις προστασίας της προσωπικότητας των προσβληθέντων. Τέλος, σε περίπτωση προσβολής προσωπικότητας που συντελείται με τη διάδοση συκοφαντικών, δυσφημιστικών ή εξυβριστικών ισχυρισμών στο διαδίκτυο, μέσω ιστοσελίδων και ιστολογίων, για την ταυτότητα του νομικού λόγου και ενόψει έλλειψης ειδικής ρύθμισης, εφαρμόζονται τηρουμένων των αναλογιών οι διατάξεις του ν. 1178/1981. Μάλιστα εξαιτίας της εκτεταμένης εμβέλειας του διαδικτύου και συνεκτιμωμένου του αριθμού των αποδεκτών όσων διαδίδονται, μεγεθύνεται η προβολή εκείνου που θίγεται από την διάδοση μέσω του διαδικτύου συκοφαντικών, δυσφημιστικών ή εξυβριστικών ισχυρισμών (ΑΠ 576/2015, ΕφΑθ 3071/2014 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ).

Στην προκειμένη περίπτωση, ο ενάγων, με την υπό κρίση αγωγή του, εκθέτει ότι τυγχάνει από το έτος 2004 υπάλληλος με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου, στο Ν.Π.Ι.Δ. με την επωνυμία «Κέντρο Ελέγχου και Πρόληψης Νοσημάτων» (ΚΕΕΛΠΝΟ), έγγαμος με τη συνάδελφό του, Ανδρονίκη Θεοφιλάτου και από το έτος 2008 Πρόεδρος του Σωματείου Εργαζομένων του Κέντρου Ελέγχου Ειδικών Λοιμώξεων (Σ.Ε.Κ.Ε.Λ.). Ότι ο εναγόμενος που τυγχάνει αναπληρωτής Υπουργός Υγείας της Ελληνικής Δημοκρατίας, στις 3-5-2017 και ώρα 1:40' μ.μ. ανήρτησε στην προσωπική του σελίδα στο μέσο κοινωνικής δικτύωσης «facebook», η οποία φέρει το ονοματεπώνυμό του κάνοντας ονομαστική αναφορά στο πρόσωπο του ιδίου (ενάγοντος) το εξής κείμενο: «Μια που τελειωσαμε με τη Ζάκυνθο ας πάμε στις φακές... Άδωνις υπουργός - Κωνσταντίνα Θεοφιλάτου συνεργάτης στο γραφείο του – Ανδρονίκη



Θεοφιλατου υπεύθυνη διοικητικού συντονισμού στο Κεελπνο (αδελφή της Κωνσταντίνας)
– Σταμάτης Πουλής σύζυγος της Ανδρονικής υπεύθυνος των ξενώνων του Κεελπνο,
πρόεδρος σε πολλές επιτροπές προμηθειών, μέλος τομεα υγείας ΝΔ – Δροσης Γιώργος
ιδιοκτήτης εταιρείας συντήρησης κτιρίων και εταιρείας κέτερινγκ, σύζυγος της
Κωνσταντίνας. Επι υπουργείας Αδωνι λοιπόν η ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ έλεγε στο ΣΤΑΜΑΤΗ
(γαμπρό της) να προτείνει για εγκριση στην ΑΝΔΡΟΝΙΚΗ (την αδερφή της και σύζυγο
του Σταμάτη) να πάρει με απευθείας ανάθεση ο Γιώργος (Αντρας της Κωνσταντίνας,
Γαμπρος της Ανδρονικής και μπατζανάκης του Σταμάτη) με ΑΠΕΥΘΕΙΑΣ ΑΝΑΘΕΣΗ τη
συντήρηση των ξενώνων και την τροφοδοσία των φιλοξενούμενων των ξενώνων –
περίπου από 150 χιλιάρικα η ΚΑΘΕ δουλειά το χρόνο !!!!!!!!!!!!!!! Ετσι φακές, αρακάς,
σπανακορυζο, μοσχάρι, κοτόπουλο, μπιφτέκια ... ΟΤΙ ΠΑΡΕΙΣ 12,50 ευρώ !!!!! Νόμιζαν
πως θα ήταν αιώνια στο απυρόβλητο ... Και ο ακροδεξιός κουνάει το δαχτυλάκι του και
Λέει πως θα βάλει εμένα φυλακή ο δε Σταματης ως πρόεδρος Σωματειου κάνει και
μηνυσεις στη σημερινή διοίκηση του Κεελπνο !!!! Ουστ κοπρόσκυλα, στις τρύπες σας
ΤΕΛΕΙΩΣΑΤΕ ..., Κυριακο Μητσοτακη θα τον έχεις πολύ καιρο για αντιπρόεδρο αυτόν
τον ανεκδιήγητο;!!!!; Ερχονται κι αλλα». Ότι τα όσα διαλαμβάνονταν στην επίμαχη
ανάρτηση στην προσωπική σελίδα του εναγομένου στο «facebook», ήταν ψευδή και
συκοφαντικά για τον ίδιο, ο δε εναγόμενος προέβη στους εν λόγω ισχυρισμούς εν γνώσει
της αναληθείας τους με σκοπό να βλάψει την τιμή και την υπόληψή του, παρουσιάζοντάς
τον ως υπάλληλο που μετέχει σε αδιαφανείς διαδικασίες με σκοπό να εξυπηρετήσει μέλη
της οικογενείας του, χρησιμοποιώντας κατά την ενάσκηση των καθηκόντων του,
ανήθικες και παράνομες μεθόδους, προκειμένου να διευκολύνει τα προσωπικά του
συμφέροντα. Ότι με την ανωτέρω ανάρτηση ο εναγόμενος τέλεσε σε βάρος του
(ενάγοντος) το αδίκημα της συκοφαντικής δυσφήμισης, αφού εν γνώσει του διέδωσε
αναληθείς ειδήσεις και ψευδή γεγονότα για τον ίδιο, προσβάλλοντας την προσωπικότητά
του και την επαγγελματική του τιμή και προκαλώντας του ηθική βλάβη, ενώ οι μειωτικοί
για το πρόσωπό του χαρακτηρισμοί έλαβαν ιδιαίτερα μεγάλες διαστάσεις. Ότι κάλεσε με
την από 9-5-2017 εξώδικη δήλωση-διαμαρτυρία του, νομίμως επιδοθείσα στον
εναγόμενο, τον τελευταίο να του γνωρίσει εγγράφως, αφενός εάν επιβεβαιώνει όσα
αναφέρονται στην επίμαχη ανάρτηση, αφετέρου αν ο υβριστικός χαρακτηρισμός
«κοπρόσκυλα», αφορά και στον ίδιο (ενάγοντα), πλην όμως ο εναγόμενος ουδέν
απάντησε, ενώ η εν λόγω ανάρτηση εξακολουθεί να υφίσταται στην προσωπική σελίδα
του εναγομένου. Με βάση το ως άνω ιστορικό και τα μνημονευόμενα πραγματικά
περιστατικά, ο ενάγων ζητεί, κατόπιν παραδεκτής, δια των νομοτύπως κατατεθειμένων
προτάσεών του, αλλά και με δήλωση του πληρεξούσιου δικηγόρου του,
καταχωριζόμενης στα ταυτάριθμα με την παρούσα πρακτικά δημόσιας συνεδρίασης, εν
μέρει τροπής του καταψηφιστικού αιτήματος της ένδικης αγωγής σε έντοκο

αναγνωριστικό (άρθρο 223 ΚΠολΔ) κατά το ποσό των 40.000 ευρώ, (για το νομότυπο περιορισμό του καταψηφιστικού αιτήματος σε αναγνωριστικό διά των προτάσεων βλ. ΑΠ 1308/2004 ΕΛΛΔνη 2005.74, ΑΠ 652/2003 ΕΛΛΔνη 2004.1023), α) να υποχρεωθεί ο εναγόμενος να του καταβάλει το ποσό των 10.000 ευρώ ως χρηματική ικανοποίηση λόγω της ηθικής βλάβης που υπέστη, με το νόμιμο τόκο από την επίδοση της αγωγής μέχρι την εξόφληση, επιφυλασσόμενος να ζητήσει περαιτέρω το ποσό των 44,00 ευρώ παριστάμενος ως πολιτικώς ενάγων σε βάρος του εναγομένου ενώπιον των αρμόδιων ποινικών δικαστηρίων, β) να αναγνωριστεί ότι ο εναγόμενος οφείλει να του καταβάλει το ποσό των 40.000 ευρώ ως χρηματική ικανοποίηση λόγω της ηθικής βλάβης που υπέστη, με το νόμιμο τόκο από την επίδοση της αγωγής μέχρι την εξόφληση, γ) να υποχρεωθεί ο εναγόμενος σε άρση της προσβολής της προσωπικότητάς του, με τη διαγραφή της επίμαχης ανάρτησης από την προσωπική του σελίδα στο μέσο κοινωνικής δικτύωσης «facebook», δ) να υποχρεωθεί ο εναγόμενος να προβεί σε νέα ανάρτηση στην προσωπική του σελίδα στο μέσο κοινωνικής δικτύωσης «facebook», με την οποία να διαψεύδει και να ανακαλεί ως αναληθή και συκοφαντικά τα όσα αναφέρονται στην επίμαχη ανάρτηση, ε) να διαταχθεί η καταχώριση της εκδοθησομένης απόφασης στην προσωπική σελίδα που τηρεί ο εναγόμενος στο Facebook, για κάθε δε ημέρα καθυστέρησης να διαταχθεί χρηματική ποινή ίση με το ποσό των 100 ευρώ, στ) να διαταχθεί ο εναγόμενος να απέχει από οποιαδήποτε νέα προσβολή της τιμής και της υπόληψης του ενάγοντος στο μέλλον, με απειλή χρηματικής ποινής ίσης με το ποσό των 1.000 ευρώ για κάθε παραβίαση, ζ) να απαγγελθεί κατά του εναγομένου προσωπική κράτηση ως μέσο εκτέλεσης της εκδοθησομένης απόφασης, η) να κηρυχθεί προσωρινά εκτελεστή η εκδοθησομένη απόφαση και θ) να καταδικασθεί ο εναγόμενος στα δικαστικά του έξοδα.

Με αυτό το περιεχόμενο και αιτήματα, η κρινόμενη αγωγή παραδεκτώς φέρεται προς συζήτηση ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου, το οποίο είναι καθ' ύλην και κατά τόπο αρμόδιο για την εκδίκασή της (άρθρα 7, 9, 14 παρ. 2, 22 και 35 ΚΠολΔ), κατά την προκείμενη ειδική διαδικασία των περιουσιακών διαφορών (άρθρο 614 παρ. 7 ΚΠολΔ). Η αγωγή τυγχάνει αρκούντως ορισμένη, διότι περιέχει όλα τα απαιτούμενα, κατά τις διατάξεις των άρθρων 118 αρ. 4 και 216 παρ. 1 ΚΠολΔ, στοιχεία για τη νομική θεμελίωση και τη δικαστική εκτίμησή της, πλην του υπό στοιχ. (στ) αιτήματος περί παράλειψης κάθε μελλοντικής προσβολής της προσωπικότητας του ενάγοντος στο μέλλον, το οποίο είναι απορριπτέο ως απαράδεκτο λόγω αοριστίας, διότι απαραίτητη προϋπόθεση για την αξίωση παράλειψης προσβολής της προσωπικότητας στο μέλλον είναι η επίκληση στην αγωγή περιστατικών, από τα οποία να προκύπτει η ύπαρξη βάσιμης απειλής και πραγματικού κινδύνου επικείμενης προσβολής της



προσωπικότητας του προσβληθέντος, περιστατικά τα οποία δεν επικαλείται ο ενάγων στη συγκεκριμένη περίπτωση (ΕφΘεσ 77/2007 ΕπισκεΔ 2007.504, ΕφΘεσ 2645/2002 Αρμ 2004.860, ΕφΛαρ 431/2000, ΕλλΔνη 2001.502, ΠΠρΑΘ 3284/2013 ΔιΜΕΕ 2013.358, βλ. και Γεωργιάδη/Σταθόπουλου (-Καρακατσάνη), Αστικός Κώδιξ, τ. Ι, Γενικές Αρχές, άρθρο 57, αριθ. 17, σ. 104). Συνακόλουθα, δε, θα πρέπει να απορριφθεί και το παρεπόμενο αίτημα περί απειλής σε βάρος του εναγομένου χρηματικής ποινής, ποσού ύψους 1.000,00 ευρώ, ως μέσον έμμεσης, αναπληρωματικής εκτελέσεως της εκδοθησομένης απόφασεως, δεδομένης και της κατά τα ως άνω απορρίψεως του κυρίου αγωγικού αιτήματος, στο οποίο προσήκει, ήτοι εκείνου με το οποίο εδιώκετο η παράλειψη της προσβολής της προσωπικότητας του ενάγοντος στο μέλλον. Περαιτέρω, η αγωγή είναι νόμιμη, στηριζόμενη στις διατάξεις του άρθρου μόνου ν. 1178/1981, καθώς και των άρθρων 57, 59, 299, 330, 346 (για τη νομιμότητα του αιτήματος αναγνώρισης οφειλής τόκων επί του αιτηθέντος, αρχικά καταψηφιστικού, ποσού που περιορίστηκε μερικά σε αναγνωριστικό, το οποίο είναι νόμιμο, δεδομένου ότι ο μεταγενέστερος αυτός περιορισμός του αιτήματος της αγωγής δε συνεπάγεται κατάργηση των κατά τη διάταξη του άρθρου 345 ΑΚ εννόμων συνεπειών της υπερημερίας του εναγομένου οφειλέτη, η οποία έχει ήδη επέλθει με την επίδοση της αγωγής - βλ. ΟΛΑΠ 13/1994, ΑΠ 246/2010 ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 1122/2000 ΕλλΔνη 2800. 1664, ΑΠ 550/2000 ΕλλΔνη 2000. 1665, ΑΠ 679/1999 ΕλλΔνη 2000. 448, ΑΠ 518/1999 ΕλλΔνη 1999. 1702, ΑΠ 787/1998 ΕλλΔνη 1999. 610), 914, 920, 932 ΑΚ, 361, 362, 363 ΠΚ και 70, 176, 908 παρ.1δ, 946 παρ. 1 ΚΠολΔ, πλην του υπό στοιχ. (ζ) αιτήματος να απαγγελθεί σε βάρος του εναγομένου προσωπική κράτηση ως μέσο εκτέλεσης της εκδοθησομένης απόφασεως που αφορά την επιδίκαση χρηματικής ικανοποίησης λόγω ηθικής βλάβης, καθότι μετά τη μερική τροπή του αιτήματος της αγωγής σε αναγνωριστικό, το αιτούμενο από τον ενάγοντα καταψηφιστικό αγωγικό αίτημα είναι μικρότερο από 30.000,00 ευρώ (άρθρο 1047 παρ. 2 ΚΠολΔ). Ομοίως το παρεπόμενο αίτημα περί κήρυξης της απόφασεως προσωρινά εκτελεστής μετά τη μερική τροπή του αιτήματος της αγωγής σε αναγνωριστικό, αφορά μόνο το καταψηφιστικό αγωγικό αίτημα, ενώ όσον αφορά το αναγνωριστικό αίτημα, είναι μη νόμιμο, καθόσον κατά το μέρος που η αγωγή κατέστη αναγνωριστική, η επ' αυτής εκδοθησομένη απόφαση, όπως συνάγεται από τη διάταξη του άρθρου 904 παρ. 2 α' ΚΠολΔ, δεν αποτελεί τίτλο εκτελεστό, προϋπόθεση απαραίτητη, για την κήρυξη της απόφασεως προσωρινά εκτελεστής (ΠΠρΑΘ 1208/1998 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, Νικολόπουλο σε ΚΕΡΑΜΕΥΣ /ΚΟΝΔΥΛΗΣ/ΝΙΚΑΣ, ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΚΠολΔ, τ. ΙΙ, άρθρα 591-1054, σελ. 1701). Σημειώνεται ότι τα αιτήματα υπό στοιχ. γ), δ) και ε) τυγχάνουν νόμιμα, στηριζόμενα στη διάταξη του άρθρου 59 ΑΚ, στο πλαίσιο της οποίας το Δικαστήριο, σταθμίζοντας τις συντρέχουσες περιστάσεις της προκείμενης υποθέσεως, θα κρίνει εάν τα εν λόγω μέσα είναι πρόσφορα και αναγκαία

για την αναίρεση της γενόμενης προσβολής. Επισημαίνεται, δε, ειδικότερα, ότι το Δικαστήριο δε δεσμεύεται από το περιεχόμενο των σχετικώς υποβληθέντων αιτημάτων, έτσι ώστε να δύναται να διατάξει αυτό που κρίνει προσφορότερο, ακόμη και εάν ο ενάγων αιτείται κάτι έλασσον ή μείζον. Η προσφορότητα του τρόπου αποκατάστασης θα κριθεί επί τη βάση του είδους και του τρόπου της προσβολής, ώστε η αποκατάσταση κατ' έκταση, είδος και περιεχόμενο να ικανοποιεί τον θιγόμενο ενάγοντα (ΕφΘρακ 78/2003, ΕλλΔνη 2006.296, ΠΠΑ 600/2015 ΤΝΠ Νόμος, πρβλ. και ΠΠρΘεσ 8989/2001, Αρμ 2001.1191). Πρέπει, επομένως, η αγωγή, καθ' ο μέρος κρίθηκε ορισμένη και νόμιμη, να εξετασθεί περαιτέρω και ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα δεδομένου ότι έχει καταβληθεί το αναλογούν στο καταψηφιστικό της αίτημα τέλος δικαστικού ενσήμου με τις νόμιμες αυτού υπέρ τρίτων προσαυξήσεις (βλ. το με κωδικό 16846130995712110073 ηλεκτρονικό παράβολο, που προσκομίζει ο ενάγων).

Κατά της αγωγής δεν υπάρχει ένσταση που να εξετάζεται αυτεπαγγέλτως και για τα γεγονότα που αναφέρονται στο δικόγραφο της επιτρέπεται η ομολογία. Συνεπώς, εφόσον ο εναγόμενος ερημοδικεί θεωρούνται ομολογημένοι από αυτόν όλοι οι πραγματικοί ισχυρισμοί που περιέχονται στο δικόγραφο της αγωγής. Με την ερημοδικία του εναγομένου χωρεί απαλλαγή του ενάγοντος από το βάρος απόδειξης των θεμελιωτικών της αγωγής περιστατικών, όχι όμως και για τη συνδρομή των αξιολογικών εννοιών, όπως πχ το εύλογο της χρηματικής ικανοποίησης για ηθική βλάβη, η κρίση των οποίων απόκειται στο Δικαστήριο βάσει των ομολογημένων από την ερημοδικία περιστατικών που συνθέτουν αυτές (Βαθρακοκοίλης Β., Κώδικας Πολιτικής Δικονομίας, Ανάλυση κατ' άρθρο, τόμος Β', έκδοση 1994, άρθρο 271, υπό 15 και 16, σελ. 250). Το ύψος της αποζημίωσης, που δικαιούται ο ενάγων δεν μπορεί να θεωρηθεί ομολογημένο, αφού δεν αποτελεί πραγματικό γεγονός, που να αποτελεί αντικείμενο ομολογίας, αλλά διαμορφώνεται κατά την κυριαρχική κρίση του Δικαστηρίου και με βάση τα διδάγματα της κοινής πείρας. Ειδικότερα, το Δικαστήριο λαμβάνοντας υπόψη το είδος, τη βαρύτητα και τις συνθήκες κάτω από τις οποίες συνέβη η προσβολή του ενάγοντος (ήτοι με ανάρτηση σε μέσο κοινωνικής δικτύωσης), τις συνέπειές της, τη δημοσιότητα την οποία έλαβε, τον τρόπο δράσης του εναγομένου, το βαθμό του πταίσματος του εναγομένου, αλλά και την επαγγελματική, κοινωνική και οικονομική κατάσταση των διαδίκων μερών, κρίνει ότι η εύλογη χρηματική ικανοποίηση για την ηθική βλάβη που υπέστη ο ενάγων ανέρχεται στο ποσό των οκτώ χιλιάδων (8.000€) ευρώ, πέραν του ποσού των 44 ευρώ, το οποίο ο ενάγων επιφυλάχθηκε να διεκδικήσει ενώπιον των αρμόδιων ποινικών δικαστηρίων παριστάμενος ως πολιτικώς ενάγων σε βάρος του εναγομένου. Κατ' ακολουθία των ανωτέρω, πρέπει να γίνει εν μέρει δεκτή η κρινόμενη αγωγή και ως κατ' ουσία βάσιμη και να υποχρεωθεί ο εναγόμενος να καταβάλει στον ενάγοντα το ποσό των οκτώ χιλιάδων



ευρώ (8.000€), νομιμοτόκως από την επομένη της επίδοσης της αγωγής και μέχρι την εξόφληση. Περαιτέρω, πρέπει να υποχρεωθεί ο εναγόμενος να άρει την προσβολή στο πρόσωπο του ενάγοντος με τη διαγραφή της ένδικης από 3-5-2017 ανάρτησης από την προσωπική του σελίδα στο μέσο κοινωνικής δικτύωσης «facebook», καθώς και να προβεί σε καταχώρηση/ανάρτηση στην προσωπική του σελίδα στο μέσο κοινωνικής δικτύωσης «facebook» του διατακτικού της παρούσας απόφασης, επ' απειλή σε βάρος του χρηματικής ποινής, ύψους εκατό (100,00) ευρώ για κάθε ημέρα καθυστέρησης συμμόρφωσής του στην υποχρέωσή του αυτή. Το αίτημα περί δημοσίευσης νέας ανακλητικής ανάρτησης εκ μέρους του εναγομένου, με την οποία να ανακαλεί όσα αναφέρονται στην επίμαχη ανάρτηση πρέπει να απορριφθεί ως ουσιαστικά αβάσιμο, διότι, κατά την κρίση του Δικαστηρίου, δεν κρίνεται αναγκαίο και πρόσφορο από τις περιστάσεις μέτρο για την αναίρεση της γενόμενης προσβολής του ενάγοντος, δεδομένων των λοιπών γενομένων δεκτών αποκαταστατικών της ηθικής βλάβης του μέτρων και της νυν επιδικαζομένης χρηματικής ικανοποίησης της ηθικής του βλάβης, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 59, 299 και 932 ΑΚ, με την οποία σκοπείται, κατ' έκταση, είδος και περιεχόμενο, η ικανοποίησή του, ως θιγέντος από την παράνομη και υπαίτια συμπεριφορά του εναγομένου. Όσον αφορά το παρεπόμενο αίτημα περί κήρυξης της παρούσας προσωρινά εκτελεστής το Δικαστήριο κρίνει ότι δεν συντρέχουν εξαιρετικοί προς τούτο λόγοι και ότι η επιβράδυνση στην εκτέλεση δεν είναι δυνατόν να προκαλέσει σημαντική ζημία στον ενάγοντα και για το λόγο αυτό πρέπει αυτό να απορριφθεί ομοίως ως ουσιαστικά αβάσιμο. Τέλος, πρέπει να ορισθεί το νόμιμο παράβολο για την περίπτωση που ο εναγόμενος ασκήσει ανακοπή ερημοδικίας (άρθρα 501, 502, 505 παρ. 2 ΚΠολΔ), ενώ μέρος των δικαστικών εξόδων του ενάγοντος πρέπει να επιβληθεί σε βάρος του εναγομένου, αναλόγως της εν μέρει ήττας του (άρθρο 178 παρ. 1 ΚΠολΔ), όπως ειδικότερα ορίζεται στο διατακτικό.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ ερήμην του εναγομένου.

ΟΡΙΖΕΙ το παράβολο ερημοδικίας στο ποσό των διακοσίων πενήντα (250) ευρώ.

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ ό,τι κρίθηκε απορριπτέο.

ΔΕΧΕΤΑΙ εν μέρει την αγωγή.

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ τον εναγόμενο να καταβάλει στον ενάγοντα το ποσό των οκτώ χιλιάδων (8.000) ευρώ, με το νόμιμο τόκο από την επομένη της επιδόσεως της αγωγής μέχρι την πλήρη και ολοσχερή εξόφληση.

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ τον εναγόμενο να άρει την προσβολή στο πρόσωπο του ενάγοντος με τη διαγραφή της ένδικης από 3-5-2017 ανάρτησης από την προσωπική του σελίδα στο μέσο κοινωνικής δικτύωσης «facebook».

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ τον εναγόμενο να προβεί σε καταχώρηση/ανάρτηση στην προσωπική του σελίδα στο μέσο κοινωνικής δικτύωσης «facebook» του διατακτικού της παρούσας απόφασης.

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ τον εναγόμενο σε χρηματική ποινή, ύψους εκατό ευρώ (100 €), για κάθε ημέρα καθυστέρησης της πιο πάνω καταχώρησης/ανάρτησης.

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ τον εναγόμενο στην καταβολή μέρους των δικαστικών εξόδων του ενάγοντος, το οποίο ορίζει στο ποσό των εξακοσίων (600,00) ευρώ.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίστηκε και δημοσιεύτηκε σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του στην Αθήνα, στις **25/6/** 2018.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ



Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ



ΠΡΟΤΥΠΟΣ ΑΝΤΙΤΥΠΟΣ
η οποία θεωρήθηκε για τη νόμιμη
σημανση και έκδοσή του
ΑΘΗΝΑ **6 ΙΟΥΝ.** 2018
.....Γραμματέας

ΒΑΓΓΑΛΗΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ

